

**YÜKSEKÖĞRETİMİN
YENİDEN YAPILANDIRILMASI KAPSAMINDA
DİKKATE ALINMASI GEREKEN
TEMEL İLKELER VE YAKLAŞIMLAR**

Prof. Dr. Ömer Faruk BATIREL
(Marmara Üniversitesi Eski Rektörü & YÖK Eski Üyesi)

Prof. Dr. Mehmet DURMAN
(Sakarya Üniversitesi Eski Rektörü)

Prof. Dr. Üstün ERGÜDER
(Boğaziçi Üniversitesi Eski Rektörü)

Prof. Dr. Atilla ERİŞ
(YÖK Eski Üyesi)

Prof. Dr. İsa EŞME
(YÖK Eski Üyesi)

Prof. Dr. Recep ÖZTÜRK
(YÖK Eski Üyesi)

Prof. Dr. Ayşe SOYSAL
(Boğaziçi Üniversitesi Eski Rektörü & YÖK Eski Üyesi)

Prof. Dr. Burhan ŞENATALAR
(YÖK Eski Üyesi)

Prof. Dr. Aydın UĞUR
(İstanbul Bilgi Üniversitesi Eski Rektörü)

19 Haziran 2014, İstanbul

SUNUŞ

21. yüzyılın "Bilgi Çağı" olarak isimlendirilmesi ve gerçekten de bilgiye erişilebilirliğin baş döndürücü bir hızla gerçekleşmesi; gelecek yıllarda ortaya çıkacak üstün teknolojik gelişmelerin ayak sesleri ve ön kanıtıdır. Bilgiye ulaşma ve paylaşmanın kolaylığı sadece teknolojik gelişmeler açısından değil; aynı zamanda toplumdaki birçok olgunun da sosyolojik olarak etkilenmesi ve etkileneceği anlamına da gelmektedir. Tüm bunlar yükseköğretimin her yönü ile ciddi biçimde ele alınmasını gerektirmektedir. Dünyadaki birçok ülkede yükseköğretim alanında görülen yoğun reform çalışmaları, uluslararasılaşma; kaliteye odaklı yaklaşımlar; çeşitlilik; özerk ama şeffaf ve hesap verebilir sistemler ve yenilikçilik gibi özellikleri içine alan rekabetçi yapılanmalara odaklanmaktadır.

Dünyadaki teknolojik gelişmelerin ve yeniliklerin; toplumların gelişmelerinin ve aydınlanmalarının temel kurumu, yüzyıllar boyu, kendi kendilerinin de gelişmesini sağlayan üniversitelerdir. Batının gelişmiş dünyasında üniversitelerin yapılanması bu çerçevede çeşitli evrelerden geçmiş ve yüksek kalite standartlarında iddialı olan rekabetçi uluslararası bir karaktere ulaşmıştır. Ülkemiz yükseköğretimi ve üniversiteleri, uzun yıllar ciddi engeller ve merkezîyetçilik içinde varlığını sürdürmeye çalışmış olsa da; küresel rekabet içinde uluslararası standartlardaki yapılanmaya ve organizasyona kavuşmamıştır. Hatta bazı üniversitelerimizin ülke boyutunda birçok sektördeki gelişmelere bile ayak uyduramadıkları görülmektedir. Bugünkü global dünyada rekabete açık, yenilikçi ve sürdürülebilir kalite anlayışına sahip üniversite yapılanması özellikle Türkiye Yükseköğretimi için artık vazgeçilmez bir ivedilik olarak ortaya çıkmıştır.

Yukarıda belirtilen çerçevede, Türkiye’de üniversitelerin şeffaf ve hesap verebilir bir özerklik içinde, akademik kaliteyi temel kabul eden, uluslararasılaşma ilkelerini benimseyen ve rekabete açık bir organizasyon yapısına kavuşmaları konusunda artık vakit kaybedilmemelidir.

Bu düşünceler temelinde, farklı dönemlerde yükseköğretimin çeşitli kademelerinde görev almış ve yöneticilikte bulunmuş bireyler olarak görüşlerimizi içeren ayrıntılı çalışmayı kamuoyu ile paylaşmayı önemli bir sorumluluk olarak görmekteyiz.

**Ömer Faruk BATIREL, Mehmet DURMAN, Üstün ERGÜDER, Atilla ERİŞ,
İsa EŞME, Recep ÖZTÜRK, Ayşe SOYSAL, Burhan ŞENATALAR, Aydın UĞUR**

YÜKSEKÖĞRETİMİN YENİDEN YAPILANDIRILMASI

KAPSAMINDA DİKKATE ALINMASI GEREKEN

TEMEL İLKELER VE YAKLAŞIMLAR

1. Yükseköğretimde bugünkü merkeziyetçi yaklaşım üniversitelerin özerkliğine ve verimliliğine ciddi bir engel teşkil etmektedir. Bu merkezi yapılanmanın terk edilmesi gereklidir. Bu bağlamda aşağıdaki ilkeler vazgeçilmezdir:
 - Akademik özgürlük,
 - Kurumsal özerklik (çeşitlilik, mali esneklik, tüzel kişilik, kurum içi akademik ve idari karar süreçlerinin güçlendirilmesi),
 - Hesap verebilirlik (saydamlık, performans değerlendirme, kalite, akreditasyon).
2. Yükseköğretimde ve akademik yapılanmada yukarıda belirtilen temel ilkeler çerçevesinde **saydam, mali özerkliği de içeren hesap verebilir bir yönetim sistemi** oluşturulmalıdır. Yapılanma, ideolojik ve siyasi önceliklere değil; evrensel kabul edilen bilimsel ölçütlere göre gerçekleştirilmelidir.
3. Yükseköğretimde ulusal nitelikteki bir üst "eşgüdüm" kurumunun bulunmasında yarar görülmektedir. Ancak, bu kurum üniversitelerin özerkliğini zedelemeyecek şekilde "**Koordinasyon ve Planlama**" organı olarak görev yapmalıdır. Akademik kalite değerlendirmesi için ise, ayrı ve **tamamen özerk** bir kurumun kurgulanması ve bu

kurumun koordinasyon ve planlamadan ayrı tutulması daha yararlı olacaktır (Ek-1 ve 2).

4. "Yükseköğretimde Üst Yönetim" yapılanmasındaki kurullarda yükseköğretimle ilgili **paydaşlara** yer verilmelidir (Yükseköğretim Kurumlarının temsilcilerinin yanında; öğrenci, işveren ve işçi sendikalarından birer üye; Kalkınma, Milli Eğitim, Maliye Bakanlıklarından birer üyenin bulunması yararlı olacaktır).
5. Anayasa kapsamında çok ayrıntıya girilmeden, sadece "planlama ve koordinasyon" görevlerini yerine getirmek üzere, kurumsal özerklik ve akademik özgürlüğü esas alacak şekilde **üniversiteler ve yükseköğretim üst organlarının** kanun ile kurulması hususunun belirtilmesi uygun olacaktır. Anayasa'da "**akademik özgürlük**" ve "**üniversite özerkliği**" vurgulanması gereken **temel hususlar** olarak belirtilmelidir.
6. "Yükseköğretimde Kalite Güvencesi" ile ilgili mutlak **bağımsız** bir üst kuruluşun (*Kalite ve Akreditasyon Kurulu*) olması gerekmektedir. Bu kurumun, uluslararası kabul edilebilirlik açısından standartları belirlenmelidir. Kalite ve Akreditasyon Kurulu mali ve idari açıdan özerk, hesap verebilir, paydaşların içinde yer aldığı şeffaf bir yapıda olmalı; kurumsal değerlendirme yapmanın yanında, konu ve alan bazında akreditasyon kuruluşlarını yetkilendiren bir kurul olarak sorumluluk almalıdır. Oluşturulacak model yükseköğretim üst kurulları ile **işbirliğinde** bulunmalı ve bu kurullarla **yatay düzeyde bir ilişkide** olmalıdır (Ek-1 ve 2).
7. Kalite güvencesi, yükseköğretim kurumlarında sunulan önlisans, lisans, yüksek lisans ve doktora programları ile bu programların bir

bütün veya kısmen sunulduğu birinci öğretim, ikinci öğretim, uzaktan eğitim (açık öğretim, internet üzerinden öğretim vb.), yaz okulu, ulusal ve uluslararası ortak veya ikili eğitim-öğretim ve yaşam boyu öğrenme program türlerinin tamamını kapsamalıdır.

8. Kurumsal kalite güvencesi, yükseköğretim kurumlarının sunmuş olduğu tüm hizmetleri (*eğitim ve öğretim, araştırma ve geliştirme, topluma hizmet, yönetim ve idari süreçler*) kapsayacak şekilde tüm yükseköğretim kurumlarında zorunlu olmalıdır. Türkiye için stratejik öneme sahip eğitim ve öğretim programları ile asgari standartları Avrupa Birliği tarafından düzenlenen mesleklere (*Regulated Professions*) yönelik eğitim ve öğretim programları sunan yükseköğretim kurumlarında ise; kurumsal kalite güvencesine ilave olarak ilgili programlarda "**Program Akreditasyonu**" zorunlu olmalıdır.
9. Yükseköğretimde, ülkenin araştırma politikası ve öncelikleri de dikkate alınarak finans çeşitliliğine yeni yasal düzenlemede yer verilmelidir. Üniversitelere devlet tarafından sağlanan bütçe; eğitim-öğretim-araştırma ve topluma sunulan hizmetlerin nitelik ve niceliği dikkate alınarak verilmelidir. İleri düzeyde öğretim ve araştırma performansı gösteren üniversiteler veya birimler ek mali kaynaklarla desteklenmelidir.
10. Yükseköğretim kurumları gelişmişlik düzeyleri ve akademik kalite performansları dikkate alınarak uygun finans kaynaklarına ve çeşitliliğine sahip olmalıdır.
11. Devlet üniversitelerine devlet tarafından sağlanan kaynaklarda ve bütçede; o yükseköğretim kurumunun gösterdiği verimlilik,

akademik kalite ile topluma sunduğu hizmetler göz önüne alınmalıdır.

12. Yükseköğretimde “**Kurumsal Özerklik**” çok önemlidir. Ancak bu özerklik kurumların “**hesap verebilirlikleri**” dikkate alınarak, kaliteyi artıracak yaklaşımlarla ve yaratıcı çözümlerle yenilikleri getirerek kurumlar arası yarışmayı sağlayacak bir yapıda kurgulanmalıdır.
13. Temel yönetim ve yönetim açılardan, akademik özerkliğe paralel olarak “Bölüm”, “Anabilim Dalı”, “Bilim Dalı” kurulması ve “Program” oluşturulması; akademik birimlerdeki gerekli “Öğretim Üyesi Sayısı” ve “Akademik Kadroların Kullanılması” üniversitelere bırakılmalıdır.
14. Hukuk, Mühendislik, Mimarlık ve Tıp gibi mesleki yetki veren yükseköğretim programlarını tamamlayanlar, mesleklerini icra etmek için yapılacak ulusal merkezi bir sınava girmelidir.
15. Yükseköğretimde, “Doktora” düzeyi dâhil, tüm düzeylerde yer alan programlar “Uluslararası Yeterlilikler Çerçevesi” ile ilişkili “Türkiye Yükseköğretim Yeterlilikler Çerçevesi” dikkate alınarak gözden geçirilmeli, güncellenmeli ve bu çerçevede akademik disiplin (bütünlük) ve uluslararası tanınma sağlanmalıdır. Özellikle ülkemizin içinde yer aldığı Avrupa Yükseköğretim Alanı ile önceliklendirilmesi gereken bu konu tüm yükseköğretimin kalitesinin yükseltilmesinin güvencesidir.
16. Yükseköğretimde mesleki eğitim ile ilgili yapılanmada özellikle Meslek Yüksek Okullarına ilişkin mevcut durum, mesleki eğitime

çözüm getirmediği gibi, önemli bir kaynağın verimsiz kullanılmasına yol açmaktadır. Bu kaotik durumu ortadan kaldırmak üzere mesleki yükseköğretimde yeni bir yapılanmaya gidilmesi gerekmektedir. Bu kapsamda “Uygulamalı Bilimler Yüksekokulları” kurularak MYO’larının bu yapı içinde toplanması uygun olacaktır. Bu kurumların, gençler için çekim merkezi olması, mesleki eğitime köklü ve kalıcı bir çözüm getirmesi için:

- Uygulamaya tüm üniversitelerde değil, pilot olarak şartları uygun birkaç üniversitede başlanmalıdır.
- Bu kurumlar, iş dünyası ve “Mesleki Yeterlilikler Kurumu” ile işbirliği içinde faaliyette bulunacak şekilde yapılandırılmalıdır. Mesleki Eğitimin yeniden yapılandırılmasında, “Türkiye Yeterlilikler Çerçevesi (TYÇ)”, “Türkiye Yükseköğretim Yeterlilikler Çerçevesi (TYYÇ)” ve Mesleki Yeterlilikler Kurumu’nun “Meslek Standartları” göz önünde tutulmalıdır.

17. Üniversitelerde üst yönetimin (Rektör, Dekan, Müdür, vb) belirlenmesi üniversitelere bırakılmalı; özellikle Rektör adayı belirlemede “**Arama Komitesi**” olmalı, bu komitede öğretim elemanları dışında, öğrenci, idari kadro ve mezun da bulunmalıdır. Rektör adayları için liyakat esasına dayalı ölçütler belirlenmelidir. Akademik açıdan güçlü, yöneticilik deneyimi olan, kuruma önderlik edebilecek ve kaynak yaratabilecek akademisyenlerin Rektörlük görevini üstlenmelerine dikkat edilmelidir.

18. Akademik unvanların verilmesi ile ilgili hususlar prensip olarak üniversitelere bırakılmalıdır. Ancak, her akademik unvan dönemi için temel kriterlerin belirlenmesi gerekli görülmektedir.
19. Doktora tez çalışmalarında sonuçlar tez takdimi öncesi veya sonrasında yayına/yayınlar dönüşmeli; jüri, çoğunluğu üniversite dışından olmak üzere oluşturulmalı, doktora danışmanı bu jüride oy hakkı olmaksızın yer almalıdır. Doktora tezi için asgari kriterler belirgin olmalıdır. Kalite ve Akreditasyon Kurulu üniversitelerin programlara göre doktora çalışması yaptırıp yaptıramayacağına - kadro, alt yapı, üniversitenin vizyonu, vb kriterlere göre - karar vermelidir.
20. Akademik unvanlar kadronun verildiği üniversitelere ait olmalı ve ilgili üniversite tarafından ancak açık olan bir kadroya müracaat sonrasında verilmelidir (*akademik unvanlar için merkezi asgari standartlar belirlenmelidir. Üniversiteler asgari olarak bu standartları ve/veya kendilerinin belirleyecekleri ek standartları sağlayanlara akademik unvan verebilmelidir*). Bir üniversitede alınan unvanın bir diğerine geçişte öğretim üyesi ile birlikte taşınmaması doğru olacaktır. Doktora dışındaki unvanlar üniversite ile hukuki bağ devam ettiği sürece kullanılabilmesi; bağ sona erince unvanı kullanma hakkı sona ermelidir.
21. Yardımcı Doçentlik kalıcı bir kadro olmayıp, esas itibariyle sözleşmeli bir kadro olarak kalmalıdır. Diğer öğretim üyesi kadrolarının da sözleşmeli olduğu durumlar olabilmelidir.

22. Öğretim elemanları atamaları üniversitelere bırakılmalı; "Araştırma Asistanı (Research Assistant)" ve "Eğitim-Öğretim Asistanı (Teaching Assistant)" ayrıştırılmalıdır.
23. Yükseköğretim kurumları, akademik personellerinin verimlilikleri ile ilgili eğitim-öğretim, araştırma-yayın ve toplumsal hizmet faaliyetlerini dikkate alarak gerekli ölçütler oluşturmalı ve periyodik değerlendirmelerle o kurumda sürdürülebilir akademik kalite ve verimlilik sağlanmalıdır.
24. Yükseköğretim Kurumlarında emeklilik yaşı 70 olmalı; yaş haddinden dolayı emekli olan öğretim üyeleri, o yükseköğretim kurumunun ihtiyacı doğrultusunda, yarı zamanlı çalıştırılabilir.
25. Yükseköğretime başvuran öğrencilerin orta öğrenim yeterliliklerini kazanmış olmalarını güvence altına almış olmak amacıyla MEB tarafından gerekli düzenlemeler yapılmalıdır.
26. Ortaöğretimden yükseköğretime geçişin iki aşamalı sınav sistemi ile gerçekleştirilmesi uygun olacaktır.
- **Birinci aşamada** Lise müfredatının bütününe kapsayan bir "**Yeterlilik Sınavı**" yapılmalı ve bu sınav genel liselerle meslek liseleri için iki ayrı içerikte düzenlenmelidir.
 - **İkinci aşama sınavı** adayların üniversitelere başvuru ve yerleşmesi amacıyla yapılmalıdır. Üniversiteler, bu iki sınavın sonuçlarını dikkate alarak, kendilerinin belirleyeceği puan türleri ve ağırlıklara göre adayların programlarına başvuru ve kabul hakkı tanınmalıdır.

27. Yükseköğretime girişte uygulanan sınavlarda başarılı olan tüm öğrencilerin yükseköğretim hizmetinden fiilen yararlanmalarına olanak sağlanması temel ilkedir. Hiçbir öğrenci ekonomik koşullarının yetersizliği nedeniyle bu olanaktan yoksun kalmamalıdır. Bu durumdaki öğrencilerin burs ve kredi programları ile desteklenmesi devletin görevi sayılmalıdır. Öte yandan, görece üst gelir gruplarından geldikleri nesnel ölçütlerle belirlenen öğrencilerin (öğrenim alanlarına göre belirlenecek) bir katkı tutarını ödemeleri gerek sosyal adalet, gerek yükseköğretimin finansmanının güçlendirilmesi açısından uygun olacaktır.
28. Üniversitelerin kontenjanları, programların özellikleri, akademik kadro, fiziki altyapı, teknik altyapı ve ülkenin istihdam politikaları gibi kriterler dikkate alınarak ve üniversitelerle karşılıklı görüşmeler yapılarak belirlenmelidir.
29. Yurtdışında yükseköğretim kurumu açılmasına veya mevcut üniversitelerin yurtdışı kampüs açmalarına olanak sağlanmalıdır.
30. Yurtdışındaki üniversitelerle gerek ortak diplomalar, gerek diğer akademik ilişkiler ülkemizin imzası olan Bologna Süreci çerçevesinde teşvik edilmelidir.
31. Türkiye'deki üniversiteler, yurtdışındaki üniversitelerle ortaklaşa yükseköğretim kurumu kurabilmelidir.
32. Yükseköğretimde eğitim-öğretimin yürütülmesi ve sorumluluğu makro ilkeler dışında üniversitelere bırakılmalıdır.
33. Yükseköğretimde idari ve mali konularda ortaya çıkabilecek sorunlarla ilgili olarak özerk yapıda "**Yükseköğretim Hakem**

Kurulu” oluşturulmalıdır. Bu Kurul, Üniversitelerarası Kurul tarafından yükseköğretimde üst düzey görevlerde bulunmuş kişiler arasından seçilecek üyelerden oluşturulmalıdır. Seçilecek üyelerin kurulun faaliyet alanlarına ilişkin deneyimlerinin olmasına özen gösterilmelidir. Bu kurulun çalışma usul ve esasları ile organizasyon yapısı ayrıca belirlenmelidir.

34. Devlet üniversitelerinin kadrolarının tespitinde **“Yükseköğretim Koordinasyon ve Planlama Konseyi (YKPK)”** ve **“Akademik Değerlendirme ve Akreditasyon Kurulu “ADAK)”** ile koordinasyon içinde her bir disiplinin iç gereklilikleri göz önünde tutarak öğrenci sayısını temel alan bir yöntem izlenmelidir.
35. Yükseköğretimin ilk ve orta öğretimi destekleme ilkesinden hareketle kaliteli öğretmen yetiştirilmesine özel önem verilmelidir. Bu amaçla, ilgili fakültelerin eğitim programlarında akreditasyon çalışmaları başlatılmalıdır.
36. Akademik personelin istihdamında uluslararası standartlar dikkate alınmalı ve akademik görevler mali açıdan da cazip hale getirilmelidir. Bu kapsamda akademik kademelerin ilk basamağında olan ve yeni başlayan bir araştırma görevlisine devletin diğer kurumlarındaki uzman yardımcısı maaşından daha az olmayan bir ücret takdir edilmelidir.
37. Yükseköğretim yaşamı gençlerin yalnızca mesleki beceriler edindikleri bir ortamdan ibaret değildir. Gençlerin yükseköğretim esnasında aynı zamanda donanımlı birer birey ve iyi birer yurttaş olmak için demokrasi kültürünü, estetik ve etik değerleri kazanmaları önemlidir. Bu kazanımların edinilmesinde en etkin yol,

ders dışı faaliyetlerin üstlenicisi olan öğrenci kulüplerinin ve onların çatı organı olan Üniversite Öğrenci Konseyi'nin aktif bir rol oynamasından geçer. Öğrenci Konseyi bu işlevlerinden dolayı Üniversitedeki yönetim yapısında etkili bir konuma kavuşturulmalıdır.

38. Daha önce de belirtildiği gibi, yükseköğretimde üniversite özerkliğini zedelemeyen, ancak üniversitelere destek olması gereken ara kuruluşlara ihtiyaç vardır. Bu noktadan hareket ederek "Yükseköğretimde Üst Örgütlenme" modelinin Ek-1'deki şemada görüldüğü biçimde adem-i merkeziyetçi bir yaklaşımla kurgulanması bir çok yönden yararlı olacaktır. Burada belirtilen Yükseköğretim Üst Örgütlenmesindeki kurum ve kurulların görev ve sorumlulukları, yükseköğretim kurumları ve diğer kurumlar ile olan ilişkilerinin Ek-2'de açıklandığı gibi belirlenmesi belirtilen kurguya uygun görülmektedir.

Raporu Hazırlayanlar*:

Prof. Dr. Ömer Faruk BATIREL (Marmara Üniversitesi Eski Rektörü & YÖK Eski Üyesi)

Prof. Dr. Mehmet DURMAN (Sakarya Üniversitesi Eski Rektörü)

Prof. Dr. Üstün ERGÜDER (Boğaziçi Üniversitesi Eski Rektörü)

Prof. Dr. Atilla ERİŞ (YÖK Eski Üyesi)

Prof. Dr. İsa EŞME (YÖK Eski Üyesi)

Prof. Dr. Recep ÖZTÜRK (YÖK Eski Üyesi)

Prof. Dr. Ayşe SOYSAL (Boğaziçi Üniversitesi Eski Rektörü & YÖK Eski Üyesi)

Prof. Dr. Burhan ŞENATALAR (YÖK Eski Üyesi)

Prof. Dr. Aydın UĞUR (İstanbul Bilgi Üniversitesi Eski Rektörü)

*) İsimler soyadı alfabetik sırası ile yazılmıştır.

SİSTEMDEKİ KURUMLARIN VE KURULLARIN GÖREV VE SORUMLULUK ALANLARI

YÜKSEKÖĞRETİM KOORDİNASYON VE PLANLAMA KONSEYİ (YKPK)

Yükseköğretimin geliştirilmesi amacıyla, ülke ihtiyaçları ve uluslararası koşullar dikkate alınarak yükseköğretimin planlanması, stratejisinin oluşturulması, yükseköğretim kurumlarının kurulması ve kapatılması, üniversiteler ile ilgili bakanlıklar ve diğer kurumlar arasındaki koordinasyonun sağlanması ve yükseköğretim kurumlarının bütçe-plan çalışmalarının yürütülmesi konusundaki çalışmalar.

ÜNİVERSİTELERARASI KONSEY (ÜAK) ve YÜRÜTME KURULU

Üniversitelerin işleyişi ile ilgili akademik nitelikli tüm çalışma ve kararlar (Denklik işlemleri; akademik yeterlilikler çerçevesi çalışmaları; öğretim elemanı yetiştirilmesi ile ilgili çalışmalar; doçentlik yükseltme kriterleri ve işlemleri, bir yükseköğretim kurumunun kurulmasından sonraki aşamalarda açılması konu olan Fakülte, Yüksekokul, Enstitü açılması ve kapanması ile ilgili konular).

AKADEMİK DEĞERLENDİRME VE AKREDİTASYON KURULU (ADAK)

Yükseköğretim kurumlarının akademik değerlendirmelerine dönük her türlü akreditasyon ve kurumsal değerlendirme çalışmaları.

YÜKSEKÖĞRETİM HAKEM KURULU (YHK)

Yükseköğretim kurumlarındaki idari, akademik, etik ve disiplin alanlarındaki sorunlar, şikâyetler ve anlaşmazlıklarla ilgili konularda yapılması gereken çalışmalar, incelemeler ve alınması gereken kararlar.

ÖLÇME SEÇME VE YERLEŞTİRME MERKEZİ (ÖSYM)

Kendi yasal düzenlemesi çerçevesinde bulunan görev ve sorumluluklar kapsamında yükseköğretim kurumlarından gelecek çalışmaların yapılması.

Not: Yukardaki tüm kurumların ve kurulların çalışmaları, hesap verebilir nitelikleri itibarıyla, ülke çıkarlarını dikkate alarak, bireysel konularda da bireyin onur ve haysiyetini zedelemeyecek şekilde kamuoyu ile paylaşılmalıdır.